

RUND UM DIE SCHLEI 2006

- *what I did last summer*

(af Asger Frank)

Perioden svarende til skolernes sommerferie er cykelmæssigt den mest dødssyge tid i hele året, med så godt som INGEN danske arrangementer. Ingenting sker. Havde hidtil aldrig prøvet andet end cykling i Danmark, så det var nu nærliggende at prøve et af de nordtyske cykelløb, det er jo ikke så langt væk som mange danske er. På www.helmuts-fahrrad-seiten.de fandt jeg et RTF, altså motionscykelløb (Radtourenfahrt), søndag den 9. juli lige syd for grænsen, arrangeret af Radsportverein Schleswig.

Udgangspunktet for "Rund um die Schlei" er Schleswig 20 km syd for Flensborg. Ruterne går rundt om den lange indfjord Schlei (Slien), der strækker sig østpå og løber ud i Østersøen ved Kappeln. En rigtig naturperle faktisk.

Dén søndag morgen havde jeg bestemt mig for at glemme gammelt nag og forsones med naboen. Havde ingen muligt interesserede fundet, så jeg kørte derned alene; måske også bedst at rejse incognito, bag linjerne.

Gik fra parkeringspladsen ned til startstedet på skolen midt i byen. Man kan ikke forhåndstilmelde sig, så jeg kom frem via den længste kø, i modsætning til den korte for medlemmer af Bund Deutscher Radfahrer (BDR), svt. DCU. Det er nu ikke fordi nogen af køerne var særlig lange, trods at der var ialt 500 deltagere, jeg forsøger blot allerede nu i beretningen at sætte scenen op, så jeg får et alibi for om lidt lige at kun nå bagenden med de sidste startende. Lad os sige at jeg også bagefter skulle op til parkeringen og hente min cykel.

Tilmeldingen var allerede udfyldt hjemmefra, det var nemt, for der er på nettet en standardiseret blanket til alle RTF. Ja, og selv priserne er fortrykte på blanketten, for de er også standardiserede: 8 euro for ikke-medlemmer, og 3 euro for BDR'ere (som ikke behøvede noget startnummer, idet de har et personligt de genbruger hele sæsonen).

Fine priser! Dét må være nogenlunde non-profit! Og prisen gælder uanset om man vælger distancen 49, 88, 116 eller 153 km. Og ikke nok med det, "Jugendliche unter 18 Jahre bezahlen kein Startgeld"! Her er der måske noget der kan bruges herhjemme også, i hvert fald kan man sikkert på denne måde lokke nye og ufordærvede sjæle til denne livslange last, eller hvad det nu kan blive til.

Et oplysende indskud: Ud over RTF med distancer på 40 -160 km, er der også motionsløb på over 200 km, kaldet "Radmarathon", typisk 220 km. Fast pris 20 euro ved forhåndstilmelding, 5 euro eftertilmeldingsgebyr. Der er så angiveligt gjort mere

ud af depoterne, og der tages normalt også tid, og er en startliste og resultater på nettet. I nordligste Tyskland er der nogle stykker, de nærmeste er vist Husum og Oeversee lige syd for Flensborg.

Tilbage til Rund um die Schlei: arrangementet er muligvis mindre ambitiøst lagt an end de fleste herhjemme, men da man dér for køreegenskabernes skyld alligevel tit må afstå fra at proppe sig ved depoterne, gør det ikke så meget.

På den lange rute var der 4 depoter, meget lignende vores, med f.eks. banan, muslibar, vandmelonstykker. Nogle af depotene dog lidt mere spartanske, der var f.eks. kun energidrik på et, eller så var det to, af dem. Til gengæld var der Cola og minsandten æblecider, så ved dem snuppede jeg et par drinks af de sidste i stedet, og fik vand til flasken.

Man kan også kalde arrangementet frit og blomstrende, man har i hvert fald ikke fornemmelse af nogen speciel strikshed. Der er som sagt tilmelding på dagen, samlet start og ingen tidtagning eller diplom. Distancen man *forventer* at køre skal man krydse af på tilmeldingsblanketten, men den er ikke bindende, og ude på ruten må man gerne skifte mening. Det er nok sådan et meningsskifte hos de medcyklister jeg havde slået følge med, der gjorde at jeg efter 116 km og et pludseligt regnvejr fandt mig selv alene de sidste km op til 153. Synd forresten, for dem altså, fordi denne sidste del (dén medkørerne omtalte som "die Alpen-etappe") var rigtig skøn med masser af mindre bakker på gode og snoede veje med store graner til siderne.

Man kan undre sig over hvordan det lader sig gøre at planlægge depoterne med den frie tilmelding, rutevalg og lave pris, men noget af hemmeligheden er måske at de ikke lover mere end de kan holde: åbenbart for en sikkerheds skyld står der i alt fald i beskrivelsen af depoternes udvalg tilføjet til sidst: "...solange Vorrat reicht".

Jeg havde været spændt på at studere, under disse fremmede himmelstrøg (laaangt hjemmefra, jo), hvordan cykelkulturen mon er hernede, indstillingen, skrevne og eventuel uskrevne regler, ka' de køre, osv. Helt kan jeg ikke besvare det endnu, for idet jeg startede allersidst, så var det kun den sidste del af de sidst startende jeg mødte, som nok også var de mest uambitiøse og urutinerede. Der var kun få der kunne ligge på hjul eller udnytte vindskyggerne, eller så ville de måske bare ikke. Til gengæld (hvis der da er nogen modsætning der?), så var alle jeg mødte både åbne og frejdige, men det faldt mig ikke helt let at samtale under kørslen, mest fordi det hverdagssprogs- og måske slangfarvede tyske, hurtigt og halvt råbt on-bike (am-Rad) sprog, var svært at fange.

Vi der allerede var bagud fra starten kom nok også yderligere bagud ved broen i Kappeln samt ved en eller to mindre broer der var åbne, oppe, med ventetid. Ruterne krydser nemlig over vandet flere steder.

Og da vi en større gruppe kom til et depot og det styrtede ned, var ambitionerne heller ikke større, end at vi alle stuede os sammen i entreen i en kro ved siden af, til det værste var ovre.

Dertil kommer er par kollektive forkertkørsler, for afmærkningen var kun lige det mest nødvendige, og der var ikke udleveret kort. Så de hurtigere, dem går jeg ud fra at jeg aldrig kom til at træffe under cyklingen.

Men jeg tror alligevel det hos dem der kører forrest er noget lig herhjemme, for jeg har siden i bl.a. det tyske "Tour Magazin" på biblioteket set læserbreve, hvor der klages over at der selv i RTF bliver kørt for heftigt. Så jeg slutter af det foregående, at der så altså åbenbart er noget for enhver.

Spændt havde jeg også været på om al cykling hernede skulle foregå ad dydens smalle cykelsti, men tilsyneladende kørte man generelt på vejen. Jeg så ikke umiddelbart regler angivet om det, men jeg da kan huske fra tidligere, i Grænseløbet, at det blev indskærpet at man skulle holde sig til cykelstierne i Tyskland. Så det er jeg ikke blevet helt klog på.

Intet diplom, har jeg lige sagt, men nogen dokumentation var der nu alligevel. Jeg samlede i alt fald, uden rigtig at vide hvad det mon gik ud på, samvttighedsfuldt stempler på mit startkort ved alle kontrolposterne. Det hedder depoterne nemlig i virkeligheden: K1 til K4, med fire gange Stempelquist. Fik en trekant, en grøn and, en stjerne og sorte klat.

I mål fik jeg undersøgt sagen nærmere, og det viste det sig egentlig at have været overflødigt for mig at samle, for stemplerne tjener til at BDR-medlemmer kan samle point (4,3,2,1 efter distance) til en form for intern konkurrence eller diplom, måske tilsvarende vores egen registrering til (lands)diplomerne.

I den ellers hektiske tid omkring tilmeldingen havde min glimrende sans for kager detekteret og noteret et stort kagebord i forhallen, med en hel masse forskellige slags.

Vel ankommen i mål, men nok som en af de sidste (de sidste skal blive de sidste), stiledede jeg mod borDET. Men øv, da var gjort rent bord allerede. Og dog, hov, ud ad øjenkrogen anede jeg foliedækkede uidentificerede objekter i form af tallerkener nærmest svævende rundt i krogene. Okay, nå sådan: det var så de *rigtig* rutinerede cykelryttere, de havde da selvfølgelig købt kagen FØR starten, og så fået sat den til side på en tallerken til bagefter.

"Rund um die Schlei" køres i 2007 den 15. juli. Behøver vist ikke sige at den *skal* man prøve. Der er også flere andre RTF i Schleswig-Holstein, der nok er værd at kigge på.

"1. Advent CTF 2006 "

- en slags efterskrift til Rund um die Schlei

Nu er det blevet søndag d. 3. december. Har fået Lust auf mehr.

I kalenderen hos Helmut's kan jeg nu se "1. Advent CTF" (Country-Touren-Fahren) på MTB, 54 – 69 - 92 km, med Radsport Club Oeversee, omkring Glücksburg, på den anden side af havnen i Flensborg. Åben for alle, og stadig tilmelding på dagen, pris 5 euro uanset distance.

Af lutter skræk for at komme for sent, kørte jeg hjemmefra kl. halv otte, for at nå starten kl. 10, men det tog kun en time at køre dertil, så jeg var der virkelig i god tid. Arrangørerne havde lige sat nøglen i døren til Tennisclub Wees der tjente som start/målsted. Og igen var der bagt mindst 10 forskellige kager. Som de dog kan. Klog af skade fik jeg taget et par stykker fra og sat bag disken, så jeg havde et rigtigt mål at køre efter. Det var ganz normal, fortalte damerne i baren, men denne gang var kagerne så meget i overtal (jeg tror vi var omkring 60 deltagere) at det kun var mig der tog forholdsregler.

Jeg valgte 69 km, men vil *måske* næste gang overveje "die Marathonstrecke" på 92 km, hvor man også kører til Holnis, men så lige tager en skov ekstra på nordøstkysten.

Jeg var ikke på forhånd klar over, at der ikke var noget mere eller mindre skjult konkurrenceelement indblandet; det var mere en fællestur med RSC Oeversee, som vistnok er både en licens- og motionsklub, hørende til Flensborg. Tempoet var ikke helt så højt som jeg ellers godt kan li', men det gjorde ikke noget.

Det viste sig nemlig at det var en "geführte" tur, hvor der ingen ruteangivelser eller pile er, så inde i skovene var det bare med at følge efter en master, der kendte ruten på de snoede veje.

Der var en virkelig god stemning, og min bekymring om hvordan man skulle finde vej efter defekt var helt overflødig, for så stoppede alle mand da bare op og ventede. Ingen pinak.

For mindre trænede var turen nu nok alligevel en udfordring; i hvert fald blev de nødt til at dele op undervejs, så den sidste halvdel kørte selv.

Da jeg kørte hjem i bilen var mørket lige netop faldet på, og dem fra 92 km kom ind. Det tager sin tid når ruten har gået op og ned, ad skovstier, markveje, stien langs stranden og så videre. Der var prisværdigt få asfaltstrækninger i det hele taget. De andre deltagere var i væsentlige fra andre nordtyske klubber, jeg var vist eneste utyske, men det bliver nok anderledes næste år, mon ikke.

(Asger Frank)